

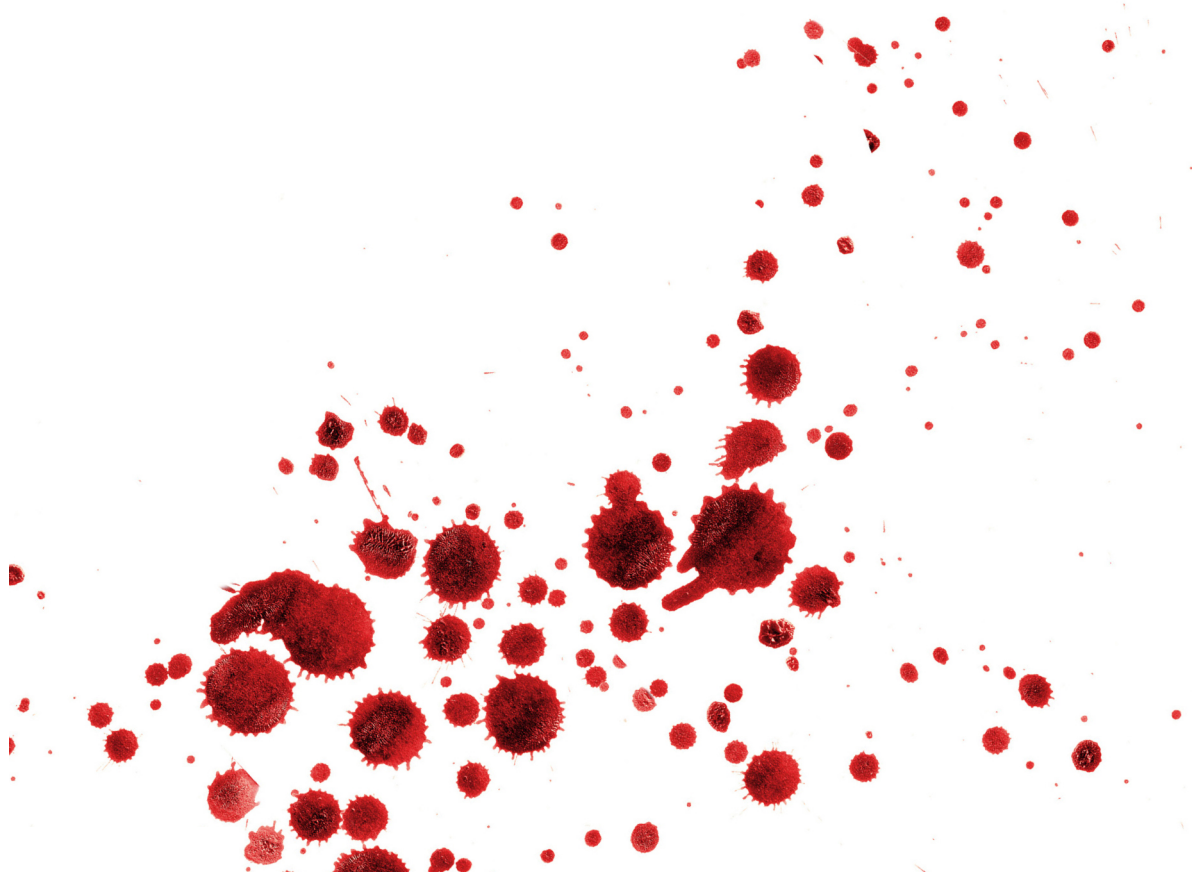
JAN NILSSON

HEMSKHETER

QVILLE, SVENNEBY OCH BOTTNA

NÅGRA UTVALDA BROTT BEGÅNGNA
MELLAN ÅREN
1850 OCH 1900
I QVILLE HÄRAD BOHUSLÄN

Källmaterial

9

RÅN

BEGÅNGET: 1873-07-12

GÄRNINGSMAN: BACKSTUGUSITTAREN ANDREAS
JOHANNESSEN UNDER SOLHEM

Utdrag ur domboken från Qville Häradsrätt. Innehåller alla ingående handlingar i aktuella mål.

Själva protokollsanteckningarna i domboken har vit bakgrund.

Till protokollet bilagda handlingar har grå bakgrund.

Originalhandlingarna kan till vissa delar vara svåra att tyda. Dels kan det bero på bläckfläckar, bortrivet papper eller att inbindningen av domboken gjorts så att ena kanten av en handling blivit "osynlig". Renskrift av texterna har gjorts så långt det är möjligt. Där texten ej kunnat tolkats, har ett frågetecken angetts.

Varje protokoll eller handling inleds med ett id-nr, ex. (v278495.b12480.s2469). Detta nr är ett id som används av företaget ARKIV DIGITAL, när de katalogiserar och lägger ut materialet på internet. Du kan själv, med hjälp av detta id, söka fram aktuellt material på internet, men du måste då prenumerera på tjänsten. En sådan prenumeration kan lösas direkt på ARKIV DIGITALS hemsida.

Dessa rättegångar finns även beskrivna i boken "Hemskheter i Qville, Svenneby och Bottna.

Trevlig läsning

Jan Nilsson, författare

v278254.b5010

1873 den 9 Augusti

No 58

Kronolänsmannen O Johansson har i skrifvelse, som den 2 dennes kommit Domhufvanden tillhanda, anhållit om ransakning med backstugusittaren Andreas Johannesson under Solhem, hvilken, såsom misstänkt hafva begått rån, Kronolänsmannen den 26 sistl Juli månad häktat och till cellfängelset i Uddevalla införpassat; och då HRn å denna för ransakning utsatta dag företager målet till behandling anmäler sig bemälda kronolänsmän för att å tjenstens vägnar i målet föra talan, hvarjemte den häktade, som från cellfängelset utförpassats af honom åtföljande fängbevakning inställes.

Åkl inlemnar

1) detta "Prestbetyg bil B

2) följande angifvelse "Som Andreas Johanneson bil C

Målseganden Benjamin Jakobsson förekommer härefter; berättande, att han lördagen den 12 sistl månad, efter att tillsammans med den tilltalade och Carl Johansson i Söbbskinn hafva tillbringat en del af dagen i Fjellbacka der han påträffat dem och dit målseg haft ärende för uppköp af något fisk i deras sällskap återvände hemåt något före middagstiden; att de under vägen var inne hos Landthandlaren A E Simonsson (?) i Edsten, der den tillt bjöd målseg och Carl Johansson på öl, hvarefter målseg gick vidare; att han efter en stund på allmänna vägen invid s.k. Dugårdshamnen upphann af de båda öfriga, hvarefter de alla tre satte sig vid vägkanten att hvila; att medan de sutto der, den tillt, utan någon för målseg känd anledning, började öfverfalla målseg med slag på slag i hufvudet, hvarefter den tillt under den förvirring som i följe af slagen fattade målseg, lyckades åtkomma en plånbok, som målseg hade förvarad innaför sin väst, och uttog der inneslutne sju stycken sedlar, en å tio rdr, en å fem rdr och fem å en rdr; att målseg derpå och sedan han upptagit sin plånbok, som den tillt emellertid kastat ifrån sig, förskräckt skyndade sig från stället till sitt hem, ett stycke af vägen följd af den tillt, som under tiden tagit upp en fällknif; tilläggande målseg på frågor, att han icke ifrågakomna dagen haft sin plånbok upptagen i den tillt närvaro något annat tillfälle än en gång i Fjellbacka, då målseg inne hos Hattmakaren Lindstöms enka tog ut en enriksdalersedel för att vexla.

Utöfver hvad ingifna prestbetyget innehåller berättar den tilltalade angående sina lefnadsomständigheter, att han vid åtta års ålder lemnade sitt föräldrahem och kom i tjenst; att han 22 till 23 år tjenade hos olika personer här i orten, hvarefter han gifte sig med sin nuvarande hustru och satte sig ned å hemmanet Dahle, der han ännu bor, ehuru han är mantalsskrifven under hemmanet Solhem; att han lefver i små omständigheter och lifnärer sig och sin familj, bestående af hustrun och en hemmavarande dotter, med jordarbete; att han af denna HRtt dömd den 9 mars 1859 för första resan stöld till straffarbete i 6 månader och den 23 Juni 1860 för andra resan stöld till straffarbete i något öfver ett år utstått första bestaffningen i Göteborg och den senare till en del å nämnda ort och till en del i Örebro; och att han kan läsa men ej skriva.

Hörd öfver åtalet medgifver väl den tillt, att han ifrågakomna dagen sammanträffade med målseg och Carl Johansson i Fjellbacka hvarifrån de åtföljdes till Landthandlaren Simonsson, der de tillsammans förtärt något öl; och att, sedan målseg der skiljts från den tillt och Carl Johansson och gått i förväg, de i närheten af Dugårdshamnen upphunnit honom och der jemte honom satt sig vid vägkanten att hvila, men förnekar den tillt att vid ifrågakomna tillfället hafva föröfvat något våld å målseg eller beröfvat honom penningar, utan hade de alla tre, efter en stund hafva hvilat, i all sämja begifvit sig vidare, tills deras vägar skiljts åt; och förnekar den tillt att vid tillfället i fråga hafva sett målseg innehafva några penningar.

Efter erinran från åkl uppgifver målseg att den tillt dagen efter omnämnda tilldragelsen varit hemma hos målseg för att i godo göra upp saken och några dagar derefter ånyo kommit målseg och då återlemnade de tillgripna 20 rdr; och tillägger åkl, att den tillt härtill förmodligen blifvit skrämd deraf att åkl samma dag brottet skedde, då målseg ock angifvit detsamma, till den tillts hem afsänt två fjerdingmän Anders Eliasson i Ön och Joh Benjaminsson i Rabbalshede, hvilka hos honom hållit husransakan efter de tillgripna penningarne, dervid de väl i en den tillt kista, som de med hotelser förmått honom öppna, påträffade 4 tiorsdalersedlar, utom att målseg, som var fjerdingmännen följaktig, kunde igenkänna någon af sedlarna såsom honom tillhörig. I anledning häraf säger den tillt, att då han i föld af den nämnda husvisitationen och fjerdingsmännens uppgifter, det han komme att häktas för rån på målseg, blef förskräckt och följande dagen gick till målseg och erbjöd honom tjugo rdr, på det "målseg ej skulle beljuga honom", och att den tillt några dagar derefter också lemnade målseg de utlofvade penningarne; men återfordrar nu den tillt dem, då målseg icke desto mindre tillvitatt honom ifrågavarande brott.

Det anhålles om vittnesförhör af åkl, med ofvanbemälda Carl Johansson under Söbbskind och pigan Mathilda Olsdotter i Weberg, och af målseg med Nämndemannen Anders Johannesson i Dahle, hvilka alla äro tillstädes. Wid efterfrågan om jäf yrkar den tillt att Carl Johansson måtte, innan han vittnar i målet, hänvisas till sin själasörjare för att om edens vigt erhålla undervis-

ning; men finner HRn anmärkningen ej förtjena afseende; och underrättas den tillt att om han är med detta beslut missnöjd och vill sin talan deremot besvära, ifall hufvudsaken kommer under högre Rätts pröfning, han har att sitt missnöje hos HRn anmäla sist innan morgondagen går till ända.

Då jäf i öfrigt ej förekommer, tillåtes förhöret, hvadan vt får förekomma, aflägga vittneseden och mottaga varning för densammas missbrukande, hvarefter de höras hvar för sig och berätta:

1. Matilda Olsdotter, som åberopas för att få ådagalagdt, det den tillt ingått förlikning med målseg, att söndagen den 13 Juli, under det vt, Augusta Pettersdotter från Fossande och en målsegs son sutto inne hos målseg, kom den tillt dit in för att tala med målseg; att vt af deras samtal ej hörde annat än att den tillt sade sig vilja gifva målseg penningar om denne ville lofva att icke beskylla honom för att hafva slagit honom och fråntagit honom penningar, och att den tillt ville gifva målseg så mycket som han sade sig ha förlorat eller 20 Rdr; att målseg tyckets villfara den tillts begäran; och att den tillt sex dagar sednare ånyo infann sig hos målseg i de förutnämnda personernas närvaro och då lemnade honom de utlofvade penningarne. På fråga från åkl, huruvida den tillts yttrande vid första besöket hos målseg var sådant som vt meddelat, säger vt ja, tilläggande att den tillts framställning jemväl innehöll önskan, det målseg skulle "gå till länsmannen och laga så att det ej vidare blef något af saken". Den tillt anmärker, att han vid ofvannämnda tillfället yttrat, endast det målseg skulle få 20 Rdr, derest han ville lofva att icke beljuga honom, men tillägger kort derpå, att han mjiligen äfven haft det andra af vt anförda yttrandet.

Vt tillägger vidare, på fråga, att vt nämnda söndag såg, att målseg på venstra kinden had en blånad och på den högra en skråma. Den tillt, på begäran af åkl tillfrågad, hvarföre han, ehuru någon åtgärd emot honom efter husvisitationen icke vidtagits förr än häktningen skedde, ändock var så enträgen emellertid att betala målseg nämnda 20 rdr, svarar, att han heldre ville skänka bort en sådan summa än blifva att bli beljugen för ett så svårt brott, som det ifrågavarande.

2. Carl Johansson: att vt lördagen den 12 sistl Juli jemte målseg och den tillt voro i Fjellbacka, derifrån de tillsammans återvände hemåt; att de under vägen gingo in till Landthandlanden Simonsson, der de förtärde något öl tillsammans, efter förtärandet hvaraf målseg tog afsked och aflägsnade sig; att vt och den tillt en kort stund derefter i sällskap lemnade Simons-son och följde efter målseg; att vt och den tillt snart kommo i samspråk, derunder den sednare, efter efter att hafva yttrat ovilja mot målseg, derför att han genom att hafva fransålt den tillt en ko vållat honom olägenheter, sade sig böra taga ifrån honom fyra rdr, som den tillt visste att målseg hade på sig; att vt genmälde, det målseg ej hade några penningar med sig förutom tre styfver, som vt såg, att han i Fjellbacka inne hos hattmakare Lindstömds enka tagit upp, då de skulle betala der förtärdt kaffe; att den tillt i anledning häraf försäkrade, att målseg "hade de fyra rdr och kanske de tjugu med"; att de inom kort upphunno målseg i närheten af Dugårdshamnen, der de alla tre satte sig invid vägdiket för att hvila, den tillt på vägkanten samt vt och målseg på motsatta sidan om diket, alla med fötterna i diket; att ehuru vt icke under den tillts och målseg samvaro dagen ifråga märkt någon oenighet dem emellan, den tillt utan någon för vt känd anledning, helt plötsligt började med flata händerna tilldela målseg det ena slaget efter det andra på kinderna, hvarefter han, under utrop: "tag hit pengarna gubbe, annars qväfver jag dig", med ena handen fattade tag om målseg hals under det han förde den andra innanför målseg påhafda väst; att den tillt derpå tilldelade målseg ytterligare några slag i hufvudet, hvarpå vt förskräckt steg upp och skyndade från platsen; att vt om några ögonblick fick höra målseg ropa "han har tagit penningarna från mig" och kort derefter upphann af målseg, som kom springande, röd om båda kinderna och blodig på den ena, som vt vill minnas, den vesntra; att sedan målseg fortsatt sin väg förbi vt, uppnåddes vt af den tillt tillsammans med hvilken vt gick ännu ett stycke, utan att dock med honom tala något om hvad som passerat; att den tillt söndagen därpå, om e.m., kom hem till vt, som på hans begäran följde honom in i sin loge, hvarefter och sedan den tillt stängt igen dörren till logen och kastat från sig sin påhafda rock han frågade vt hvad vt visste om händelsen under gårdagen; att vt, som var förskräckt öfver den tillt beteende, svarade, att vt ej såg det målseg hade några penningar; att den tillt derpå bad vt följa sig till målseg under yttrande, att "han heldre ville skänka honom den penningsumma, han mistat, än att det skulle blifva mål af, då han just var liksom litet brottslig förut"; att vt villfor den tillt begäran och följde honom; att han under vägen ytterligare frågade hvad vt skulle kunna för Domstolen berätta, om det blefve rättegång, hvartill vt genmälde, att den tillt väl visste, det vt skulle kunna vittna mycket i målet och att det vore bäst att den tillt gjorde upp saken; att de vid framkomsten till målseg inne hos honom funno flere personer, neml hans son, nyss hörda vt och Augusta Pettersdotter från Fossane; att den tillt tog målseg med sig afsides ut på gården, dit de öfrige följde, men stannade på något afstånd från de båda andra; att dessa båda efter en stunds samtal återvände till de öfrige, dervid den tillt yttrade, "att målseg gjorde upp saken, så att den tillt slapp gå för Rätta"; att målseg i anledning deraf förklarade, att blott han finge sina penningar, vore han nöjd, hvarefter den tillt yttrade att, om målseg ville gifva honom bevis från länsmannen att han vore fri från målet, skulle han få den förlorade summan; att de gongo derefter ånyo in till målseg. På fråga om vt under den omnämnda samvaron i Fjellbacka och på hemvägen derifrån sett målseg upptaga sin plånbok i den tillt närvaro eller på annat sätt gifvit denne anledning antaga, att målseg hade penningar på sig, säger vt att målseg väl i Fjellbacka anskaffat något bränvin, de samtliga förtärde, men att vt ej såg målseg upptaga sin plånbok eller visa andra penningar än tre styfrar, som han, enligt hvad vt förut berättat, tog upp vid betalningen af det hos Lindströms enka förtärda kaffet.

3. Andreas Johansson, som skall höras derom att den tillt skall hafva sagt sig vilja tillfoga målseg ondt; att vt icke i målet har någon upplysning att meddela.

Wittnenas berättelser upprepas ur minnesprotokollet och erkännas af vittnena vara riktigt uppfattade. Den tillt, hörd öfver vittnesmålen, uppgifver, att han ej kan minnas vare sig det han sagt sig afveta målseg hade penningar på sig eller att han yttrat ovilja mot målseg för någon som helst förlust eller att han frågat vt Carl Johansson hvad denne hade att vittna i målet; att han

om det belopp penningar, målseg vid ifrågakomna tillfället hade med sig, ej vet annat, än att den tillt i Fjellbacka af honom erhöill en riksdalersedel till anskaffande af bränvin; och att den tillt yttradt till vt Carl Johansson vid besöket hos denne om sin beredvillighet att lemna målseg penningar rätteligen var att den tillt "hellre genom strängaste arbete ville tjena ihop så mycket penningar, som han skänkte, än att krångla vid Rätten".

Vt Carl Johansson, på begäran ånyo hörd i anledning af den tillt sista anmärkning, säger, att vt mines det den tillt vid uppgifna tillfälle sade sig lätt tjena ihop så mycket penningar, som han skänkte målseg, blott den tillt finge gå lös och ledig.
Uppläst och vidkändt.

Vt Matilda Olsdotter, höres ånyo och säger sig minnas det jemväl vt Carl Johansson var tillstädes vid den tillt först omvittnade besök hos målseg, och att, sedan nämnda vittne, målseg och den tillt en längre stund varit ute, det samtal, vt omförmäldt, förefallit.
Uppläst och vidkändt

Emot Matilda Olsdotters vittnesmål säger sig den tillt ej hafva något att anmärka.
Den tillt, som tillfrågas, hvarför han vid sitt besök hos vt Carl Johansson önskatt att i logen få samtala med vt och hvarför han tillstängde dörren, svarar på förra frågan att han ej ville störa vts hustru som låg och sof, och på den sednare, att han önskat svalka och derfor utestängdt solvärmen.
Målseg yrkar ersättning för sveda och värk; och anhåller de första vt att vara ersatta för sitt inställelsebesvär under uppgift att vara boende en half mil från tingsstaden.

Åkl anhåller om rådruum för att komma i tillfälle såsom vittne höra Augusta Pettersdotter i Fossanne och Landthandlanden A E Simonsson i Edsten; Och finner HRn i anledning häraf skäligt utställa målet till fortsatt handläggning lördagen den 23 dennes kl 10 f.m. med föreläggande för åkl och målseg att då återkomma, den förre medhafvande åberopade vtne, och den sednare med vite af 10 Rdr Rmt; skolande den tillt, som nu återförpassas till kronohäktet i Uddevalla, då ånyo här genom bederbörande fångbevakning inställas.
Afträda. Afföres.

forts nr 59

v278254.b5040

Bil B No 58

Prestbetyg för häktade Andreas Johansson under Solhem Norg af Qville sn.
Lefnadsomständigheter före ankomsten till fängelset

Född 1820 - tjugo, Oktober 4 under hemmanet Solhem i Qville socken och härad af Göteborg och Bohuslän

Föräldrarna voro torparen Johannes Persson och dess hustru Britta Andersdotter, som båda aflidit år 1834 i kolera under hemmanet Fossane, han den 1 och hon den 11 September.

Uppfostrad i hemmet; sedan kommit i tjänst hos andra; blifvit torpare eller backstugusittare under hemmanet Solhem. Begick Herrans Nattvard första gången i Qville kyrka den 30/9 1838 och sednast der sammanstädes 1/12 1872.

Gift med Amalia Christina Axelsdotter Qvist, dotter af en clarinettblåsare vid Boh L Regte och nu boende u Dale i Qville socken.

Varit senast uppförd i Qville sockens mantalslängd.

Dömd för 1:a resan stöld 9/3 1859, likaledes för 2:a resan stöld 23/6 1860.

Qville Prestgård den 8 Augusti 1873
J H(?) Thuresson
v pastor l.

v278254.b5040

bil C. No 58

Som Andreas Johannesson under Dale sistliden Lördag den 12 dennes på allmänna vägen mellan Edsten och Widingen i närheten af Dugård öfverfallit och misshandlat mig så att blodvite och blånader uppkommit och fråntagit mig 20 Rdr så får jag detta för laga åtal angifva under yrkande att den förut straffade och illa kända person måtte befordras till laga straff.

lycke den 12 Juli 1873

Benjamin Jacobsson

Bevittnas

Joh. Benjaminsson

Jona Jansson

v278254.b5080

Den 23 Augusti

No 59

Jemlikt HRns beslut den 9 dennes företages till fortsatt handläggning det under No 58 här ofvan i domboken antecknade målet, innefattande ransakning med häktade Andreas Johannesson under Solhem, efter angivelse af Benjamin Jakobsson i Lycke tilltalad af Kronolänsmannen O Johansson för rån; och anmäla sig härvid åkl och målseg, hvarjemte den tillt inställes från Kronohäktet i Uddevalla genom fänggevaldigern J P Pettersson.

Protokollet i målet för förra rättegångstillfället uppläses för parterne och göres deremot ingen anmärkning.

Åkl medhafver ej mindre Augusta Pettersdotter i Fossane, som vid förra rättegångstillfället åberopats till vittne, än äfven ett ytterligare vtne Carl Jonasson i Räfås hustru Gustafva Carolusdotter hvaremot åkl icke vidare påkallar förut åskade vittnesförhöret med A E Simonsson i Edsten.

Då jäfsanledning ej kan utredas, tillåtes förhöret, hvadan vtne få förekomma, aflägga vittneseden och mottaga varning för densammas missbrukande, hvarefter de höras hvar för sig och berätta:

4. Augusta Pettersdotter: att vt, som var tillstädes i målseg hem, då denne den 12 sistl Juli omkr kl 7 på aftonen hemkom från ett besök i Fjellbacka, märkte, att han var blodig på högra kinden och hade blåmärke på den venstra; att målseg beklagade sig öfver att på hemvägen hafva blifvit misshandlad af den tillt och att denne derjemte frånstulit honom 20 Rdr; att den tillt påföljande dag, en söndag, omkring kl tre eller fyra e.m., åtföljd af Carl Johansson under Söbbskind, kom hem till målseg, hos hvilken då, utom vt, voro tillstädes hans son Carolus och pigan Matilda Olsdotter i Weberg; att den tillt, efter att ute på gården hafva haft ett samtal med ej mindre Carolus, som han tagit dit ut med sig, än äfven målseg, som derefter blifvit af Carolus utkallad, - inne i stugan i närvaro af de öfriga sade till målseg: "jag skall skänka dig 20 Rdr, men jag ha inga pengar tagit från dig, dertill är jag oskyldig som ett barn; och jag är ofrejdad karl, så jag vill ej gå till Rätta med dig"; att målseg härtill genmälde "ja du, det är mina penningar; du kunde ha låtit bli mig igår; vi voro goda vänner, tills vi kommo upp till Dugårdshamnen"; att den tillt härpå ytterligare sade: "jag har ej gjort något vid gubben" och tillade, att, om målseg ville komma upp till honom måndagen derpå, skulle han på penningarne, hvarefter den tillt aflägsnade sig; att den tillt först påföljande lördag åter kom hem till målseg, hos hvilken de förut omnämnda personerna utom Carl Johansson jemväl då voro samlade, och lemnade målseg 2 tioriksdalersedlar under tillkännagifvande: "jag lemna gubben 20 Rdr, som han beskyllt mig för att ha tagit ifrån honom, men jag är oskyldig", hvarefter den tillt bad målseg få ett skriftligt intyg af honom att den tillt skänkt honom 20 Rdr.

Uppläst och vidkändt.

Den tillt erkänner riktigheten af vittnesmålet.

Målseg säger sig, på fråga, icke kunna afgöra huruvida någon af nyssnämnda två tioriksdalersedlarna var desamma som de han förlorat.

5. Gustafva Carolusdotter: att de 12 sistl Juli, kl omkring 2 eller 3 e.m., målseg kom inspringande till vt, som bor ej långt från Dugårdshamnen; att målseg, som var blodig på den högra kinden och hade blåmärke på den venstra, gråtande sade, det han af den tillt blifvit misshandlad och mistat 20 Rdr; att vt om en liten stund fick se den tillt och Carl Johansson under Söddskind tillsammans gående vägen framåt; och att målseg derefter och sedan han af vt fått visshet om att de båda nyssnämnda gått färbi aflägsnade sig.

Uppläst och vidkändt.

Wittnena fordra att vara ersatta för sitt inställelsebesvär under uppgift att de äro boende från tingsstaden Augusta Pettersdotter 1/4 mil och Gustafva Carolusdotter 1 1/2 mil.

Wid förhörmed den tillt fortfor han att bestrida, det han vid ofrågakomna tillfället på något sätt förfördelat målseg, och förklarar Carl Johansson i Söbbskind vittnesmål derom vara sanningslöst; och säger den tillt angående förloppet efter besöket hos Handlanden Simonsson, att den tillt jemte Carl Johansson i början på något afstånd följde målseg till Dugårdshamnen upphunno honom; att de der en liten stund dröjde, under det den tillt hjälpte målseg samla ihop något fisk, som han tappat; och att, sedan de ånyo fortsatt sin vandring, målseg snart kom före den tillt och Carl Johansson, hvilken sedanre, derigenom att han var något

rusig, orsakade att målseg kom före dem; och följde den tillt och Carl Johansson sedermera till Rabbalshede, der de skiljdes åt. Den tillt säger på fråga ej hafva sett målseg vid ifrågakomma tillfället hafva något blodvite i ansigtet och tillägger, att han ser dåligt samt att, om målseg fått något blodvite vid tillfället, detta må hafva föranledts deraf att målseg, då han skulle uppsamla den fisk han tappat, kom omkull på vägen.

Åkl säger sig icke hafva vidare att i målet andraga utan öfverlemnar detsamma till Rättens pröfning under yrkande om ansvar å sdn för rån, å allmän väg, föröfvadt; men fordrar den tillt att vara från åtalet frikänd.

Det tillsäges att HRn vill efter enskild öfverläggning meddela utslag i målet.
Afträda. Afföres.

Sedan parterna, efter slutad öfverläggning innan Rätten, ånyo tillstädekommit, anmäler Åkl, att honom emellertid blifvit meddeladt, att en dräng Aron Hansson i Hög Edsten skall hafva från en plats strax invid Dugårdshamnen sett hvad som vid ifrågakomma tillfället emellan målseg och sdn förelupit, och anhåller förty om ytterligare anstånd med målet för att komma i tillfälle använda Aron Hansson såsom vittne i målet; och finner HRn med bifall härtill lagligt utställa målet till vidare handläggning å den för tingets avslutande bestämda dag, den 2 nästkommande September, kl 10 f.m., med åläggande för åkl och målseg att då återkomma, åkl medhafvande åberopade vt äfvensom den bevisning i öfrigt han må hafva att tillgå, vid äfventyr att underlåtenhet derutinnan icke hindrar målets afgörande, och målseg vid vite 10 Rdr, kommande den tillt att åter förpassas till Kronohäktet i Uddevalla att der förvaras till nästa ransakning.

Afträda. Afföres.

(forts nr 60)

v278254.b5100

1873 den 2 September

No 60

I enlighet med sitt den 23 sistl månad under No 59 här ofvan i domboken meddelade beslut företager HRn ytterligare ransakning med Andreas Johannesson under Solhem = No 59 = J P Pettersson för sistl rättegångstillfället uppläses och lemnas utan anmärkning.

Jemte då till vittne åberopade drängen Aron Hansson i Hög Edsten medhafver åkl nu jemväl Handlanden AE Simonsson i Norr Edsten och anhåller om dessas hörande såsom vittnen i målet; Och som jäfsanledning ej kan utrönas, tillåtes förhöret, hvadan vt får förekomma, aflägga eden och mottaga varning för desensammas missbrukande, hvarefter de höras hvar för sig och berätta:

5. Simonsson: att vt ej har annat att meddela än att lördagen den 12 sistl Juli kl omkr 3 eller 4 e.m. målseg, den tillt och Carl Johansson under Söbbskind kommo in till vt och der tillsammans förtärde något öl, som den tillt requirerade; och att de efter omkring en fjerdedels timmas förlopp aflägsnade sig. På fråga förklarar vt, att målseg då icke hade något som helst blodvite i sitt ansigte och att från vts hem till Dugårdshamnen är emellan 1/16 dels och 1/8 dels mil.

Uppläst och vidkändt.

7. Aron Hansson: att vt den 12 sistl Juli på förmiddagen sysselsatt med att åt sin husbonde Nils Andersson i Hög Edsten kupa potäter på en plats ett stycke från Dugårdshamnen, såg trenne å allmänna vägen, som leder från Fjellbacka förbi Norr Edsten, gående personer, bland hvilka vt endast igenkände målseg, sätta sig ner i ena vägdiket i närheten af Dugårdshamnen; att vt kort derefter märkte hurusom målseg och en af de båda andra kommit omkull och huru denne slog målseg med händerna i hufvudet, dervid målseg högt jemrade sig, hvaremot den tredje till en början satt och såg på och inom kort skyndade från de öfriga vägen fram; hvarpå jemväl de två öfrige sednare snart aflägsnade sig från platsen. Tillfrågad om vt kan igenkänna den tillt såsom den, som slog målseg, gifver vt nekande svar under förklaring att vt icke med visshet vet sig förr än nu hafva sett den tillt. Uppfordrat att söka närmare bestämma tiden på dagen för omvittnade tilldragelse säger vt, att vt just då var i begrepp att begifva sig hem till middagsmåltiden. Wittnet tillägger vidare på fråga, att vt hela omnämnda dagen varit sysselsatt med sitt nämnda arbet på förstberörda platsen.

Uppläst och vidkändt.

För att få tiden för omvittnade tilldragelse ännu närmare bestämd anhåller åkl om vittnesförhör med Aron Hanssons i tings-salen tillstädesvarande husbonde, ofvanbemälda Nils Andersson i Hög Edsten; Och får denne, då jäfsanledning icke kan utrönas, förekomma och aflägga vittneseden, uppå erinran om hvars vikt han höres och betygar, att han ej kan i hänseendet lemna annan upplysning, än att han och hans folk pläga intaga sitt middagsmål klockan omkring ett e.m. och att Aron Hansson, då han omvittnade dagen kom hem för att äta middag efter att hafva åt vt kupat potatis, omnämnde, det han straxt förut sett målseg nere vid Dugårdshamnen hafva blifvit slagen af en person, som varit i målseg sällskap, och att jemte den var tillstädes en tredje person, som dock endast åsåg misshandeln och derefter sprang ifrån dem; Och tillägger vt att ifrån den plats, der Aron Hansson, enligt tillsägelse skulle kupa potäter, och den, der uppträdet, enligt Aron Hanssons beskrifning, tilldrog sig är omkring fem eller sex hundra alnar.

Uppläst och vidkändt.

Wittnena Simonsson och Aron Hansson fordra att vara ersatta för inställelsebesvär under tillkännagifvande att de hafva en och 1/4 dels mil hit från sina hem.

Wt Simonsson anhåller härefter att i sin berättelse få göra den ändring att han ej kan bestämma tiden för omvittnade besöket hos honom annorledes än att det var på e.m.

Den tillt uppgifver, vid förhör med honom, att han och hans sällskap icke uppehöll sig något vid Dugårdshamnen, men tillägger härpå, att, om något uppehåll der egde rum, så var det målseg och Carl Johansson, som dröjde för att ur medhafdt bränvinsförråd taga sig en sup, hvaremot den tillt fortsatte sin väg; och säger den tillt vidare, på fråga, att de samtliga begifvit sig af från Fjellbacka omkring kl 12 på dagen. Det antecknas att afståndet emellan Fjellbacka och Handlanden Simonssons lägenhet är en 1/2 dels mil.

Parterna hafva icke något vidare att andraga utan åberopa hvar sina förut i målet framställda yrkanden.

Efter enskild öfverläggning meddelar HdRn offentligen detta

Utslag

Af ransakningshandlingarna inhemtas, hurusom dels häktade Andreas Johannesson vitsordat, att sedan han med målseg Benj Jakobsson i Lycke och vt Carl Johansson i Söbbskind Lördagen den 12 sistl Juli sammanträffat i Fjellbacka, de alla tre omkring kl 12 på dagen derifrån i sällskap begifvit sig allmänna vägen hemåt, derunder de, - efter att hafva med öl förplägat sig hos Landthandlanden A E Simonsson i Norr Edsten, hvarifrån Benj Jakobsson före de båda andra aflägsnat sig, men snart af dem upphunnits, - satt sig å vägkanten i närheten af Dugårdshamnen; dels bemålde Carl Johansson på aflagd ed intygat, att Andreas Johannesson, - som innan han och vt efter besöket hos Simonsson upphunno Benj Jakobsson, för vt uttalat sin ovilja mot denne sednare och förmenat sig böra taga från honom penningar, dem Andreas Johannesson visste honom innehafva på sig, - under det alla tre sutto, Andreas Johannesson på vägkanten och de båda andra på motsatta sidan af vägdiket, öfverfallit Benj Jakobsson, tilldelande honom slag på slag å kinderna och, under hotelse att qväfva honom, derest han icke toge fram sina penningar, med ena handen fattat tag om hans hals och fört den andra innanför hans påhafva väst samt derefter ånyo slagit honom i hufvudet; att vt, som, häpnat öfver hvad sålunda förekommit, härefter hastat från stället, derunder hört Benj Jakobsson ropa, det Andreas Johannesson tagit penningarna från honom och, i det Benj Jakobsson kort häruppå sprungit förbi vittnet, sett honom blodig å ena kinden samt upphettad i ansigtet; dels drängen Aron Hansson i Edsten vittnat, det han vid middagstiden ifrågavarande på afstånd bemärkt, att sedan tre å allmänna vägen, som leder från Fjellbacka förbi Norr Edsten, gående personer, af hvilka vt igenkändt endast Benj Jakobsson, i närheten af Dugårdshamnen satt sig ned i ena vägdiket, - Benjamin Jakobsson och en af de båda okända lågo omkull och att sednare med händerna tilldela Benj Jakobsson slag i hufvudet; dels ofvannämnda Simonsson vittnat att Benj Jakobsson vid besöket hos honom ej hade något blodvite i ansigtet; dels vt Gustafva Carolusdotter i Räfås berättat, att Benj Jakobsson kl mellan 2-3 e.m. merbemålde d 12 Juli inkommit till vt, hvars hemvist är beläget i närheten af Dugårdshamnen, och, hafvande blodvite å ena kinden samt blåmärke å den andra, gråtande klklagat deröfver att han blifvit af Andreas Johannesson misshandlad och mistat 20 Rdr; och att vt en stund härefter sett Andreas Johannesson i sällskap med merbemålde vt Carl Johansson gå vägen fram derförbi; dels vt Augusta Pettersdotter intygadt att Benj Jakobsson sista dag kl omkr 7 på aftonen hemkoomit från Fjellbacka blodig på ena kinden och med blåmärke på den andra; dels ock Andreas Johannesson vidgått att han, - sedan i anledning af Benj Jakobssons angifvelse, husransakan hos Andreas Johannesson hållits och after det Andreas Johannesson, enligt hvad Carl Johanssons i den delen af Andreas Johannesson ej bestämdt bestridde vittnesmål innehåller i enrum med denne sport hvad Carl Johansson skulle, ifall af rättegång, kunna för domstolen upplysa angående ifrågakomma uppträdet mellan Andreas Johannesson och Benj Jakobsson, dertill vt svarat, att vt kunde upplysa mycket derom, och att det sålunda vore bäst om förlikning träffades i sådant afseende till Benj Jakobsson utbetalt det belopp om 20 Rdr, som denna beskyllt Andreas Johannesson att hafva vid ifrågavarande tillfället från honom tillgripit.

Detta med hvad mera i målet förekommit har HdRn i öfvervägande tagit och finner Andreas Johannesson deraf vara med klara skäl, deremot hans nekande ej gällar, förvunnen att hafva medelst våld å Benj Jakobsson d 12 sistl Juli af honom tagit penningar; och dömer HdRn förty honom, Andreas Johannesson, den der undergått bestraffning för andra gången föröfvad stöld, att, jemlikt 21 Kap 1, 3 och 10 §§ Strafflagen, för rån, undergå straffarbete i tio år och för alltid vara medborgerligt förtroende förlustig, hvarjemte Andreas Johannesson, hvars yrkande i målet att återfå de 20 Rdr han, på sätt nämndt är, t Benj Jakobsson utbetalt, ej nu kan komma under HdRn pröfning, förpligtas ersätta för för sveda och värk Benj Jakobsson med 10 rdr och för inställelsebesväret de i målet hörda vittnen, och i sådant afseende utgifva till Mathilda Olsdotter och Augusta Pettersdotter hvardera 1 rdr, Carl Johansson 1 rdr 30 öre, Gustafva Carolusdotter 2 rdr 25 öre, A E Simonsson 4 rdr och Aron Hansson 2 rdr; skolande de tre sistnämnde, såsom boende, Gustafva Carolusdotter 1 1/2 och de båda öfrige 1 1/4 mil härifrån, derest Andreas Johannesson saknar tillgångar, undfå ersättning af allmänna medel med 50 öre för hvarje dag som i och för resan samt för vistandet vid Domstolen erfordrats så ock skjutspenningar för en häst fram och åter.

Detta utslag varder, jemlikt 25 Kap 5§ RB, sådant detta lagrum lyder i Kongl förordning den 16 febr 1864, underställt Kungl Majts och Rikets Göta Hofrätts pröfning; egande den, som med utslaget icke åtnöjes, att deruti hos bemålde Kongl Hofrätt söka ändring genom besvär, hvilka skola nedskrifvas af klaganden sjelf eller lagligen befullmäktigadt ombud samt sist innan klockan 12 å 30 dagar härefter, som, denna oräknad, blifva thorsd. d. 2 nästk okt månad, till Kongl Hofrätten ingifvas; men försummas det, skall klagande hafva förlorat sin talan och besvären komma ej under pröfning; dock att Andreas Johannesson, såsom häktad, derest han till ändring sökande sig befogad finner, har att sin besvärsskrift, till författande hvaraf han må om biträde hos Kungl Befallningshaf sig anmäla, innan nämnde tid aflemna till Kungl Befde, som dermed vidare förfär på sätt 29 punkten i Kungl förkl d 23 Mars 1807 föreskrifver.

Första resan stöld, Utslag 1859 den 9 mars

Utslag

Som tilltalade Andreas Johansson frivilligt erkänt, att han lördagen den 12 nästl Februari å allmän gata i Fjellbacka varit af starka drycker öfverlastad, samt Andreas Johansson genom den i målet förebragta bevisning måste anses lagligen öfvertygad att samma dag hafwa, ej mindre på nämnda ställe tillfogat soldaten Adrian Lund under Vidingen en skuffning, än öfwen på hemmanet Edsten olofligen tillgripit ett målsegaren Hans Magnusson tillhörigt fickur af silfwer, hvilket blifvit wärderat till tjugo Rdr Rmt, pröfwar HRn, utan afseende å den tilltalades nekande, jemlikt Kgl Förordning den 16 Nov 1841, 21 Kap 7§ och 35 Kap 3 och 4 §§ MissgBalken, 1§ af Kgl Förordning den 4 Maj 1855, 5 Kap 4§ Straffbalken samt Kgl Förordning den 10 Juni 1841 och den 21 December 1857, lagligt döma honom, Andreas Johansson, hwilken icke veterligen tillförne undergått bestraffning för olofligt tillgrepp, att böta, för fylleri fem Rdr, deraf 2/3 delar tillfalla Åkl och 1/3 del de fattiga i Qville församling, samt för gatufridsbrott 20 Rdr, för en skuffning 75 öre och för första resan stöld till belopp af Tjugo Rdr tre ggr det stulnas värde med sextio Rdr, hwilka trenne sistnämnda belopp tillsammans utgörande Åttatio Rdr 75 öre, allt riksmynt, skola treskiftas, emellan kronan, häradet och Åkl, så och att under fyra månader hållas till arbete å Länshäktet; kommande Andreas Johansson, derest han icke förmår gälda de honom ådömda böter, Åttatiofem Rdr 75 öre Rmt, att istället afstraffas med Tju-goåtta (28) dagars fängelse wid vatten och bröd innan han umdergår straffarbetet.

Slutligen förpligtas Andreas Johansson att af sina tillgångar för inställelsekostnaden godtgöra, ej mindre Målseg Hans Magnusson med Fem Rdr, än äfwen de i målet hörde wittnen med två Rdr till hwardera af Johannes Hansson och Johannes Falk i Kalfskind, med Twå rdr 50 öre till Johanna Andersdotter i Fjellbacka samt med Tre rdr 50 öre Riksmynt till en hwar af Gustaf Aron Carlsson i Maden, Olaus Persson i Edstensklöfvan och Johannes Christiansson i Fjellbacka, samt att till wittnena utgifwa lösen för transumt af beslutet i denna sak, ifall wittnena för utbekommande af den den tillagda ersättning nödgas begära om dylik handling.

Derjemte förordnar HdRn, att den tilltalade skall öfwerlemnas till Kgns Bfde i Länet för att fortfarande hållas i fängelse, samt att den med ransakningen företedda klocka skall återställas till målseg Hans Magnusson; Och som Andreas Johansson, efter afkunnande af förestående utslag, säger sig vara missnöjd med detsamma, hänvisas han, att deri söka ändring genom besvär, hwilka skola vara ställda till Kgl Majts och Rikets Götha Hofrätt, men ingifwas till Kgns bemälda Befde inom klockan Tolf å Fredagen den Åttonde (8) nästkommande April och lärar sistnämnda myndighet tillse, att Andreas Johansson icke saknar tjenligt biträde till beswårsskriftens författande, om han det begär.

1860 Bil G Utslag i Nr 78

Utslag

Genom vittnens upplysningar, Andreas Johanssons egna uppgifter och hvad i öfrigt under ransakningen förekommit utredt, att den 15 sisl februari, vid tillfälle då Målsegaren befunnit sig uti Garfvaren Y Öbergs hus i Fjellbacka, i enrum med bemälda tilltalad och Christian Carlsson i Solberg, har målseg genom stöld mistat ett fickur af silfver med vidhängande kedja af stål och nyckel af mässing, hvilket ännu icke tillrättakommit och i värde till 10 Rdr Rmt uppskattat är; och har, till stöd för Målsegarens angifvelse, det Andreas Johansson är den, som tillgripit uret, hvilket målsegaren haft förvaradt uti västfickan, förekommit:

att, sedan Målseg, enligt egen uppgift, som, ett vittne, No 6 Carl Alexandersson, besannat, blifvit med halft våld förmådd att följa honom in till Öbergs, så han derinne, uti stugan, dit de blifvit invisade av vt no 2 Augusta Öberg, och medan de derefter varit en stund lemnade allena, under det Augusta Öberg tillkallat af dem efterfrågade Christian Carlsson, Andreas Johansson blifvit af vittnet no 10 Johan Johansson, som händelsevis kommit att gå genom rummet, anträffad trängande sig på Målsegaren, och straxt derefter, hvaremedlertid Christian Carlsson kommit tillstädes, vittnet no 1 Julia Öberg öfveraskat Andreas Johansson hållande vesntra armen omkring målsegarens hals och högra handen instucken uti hans vesntra vestficka, under det målseganden och Christian Carlsson varit sittande på en soffa, sysselsatta att utur en kagge fylla bränvin på en butelj, hvarjemte intygadt är, af Julia Öberg, att då Andreas Johansson, medan hon varit uti nästnämnda beröring med Målseganden, kommit att se sig omkring och funnit att vt betraktade hans förehafvande, Andreas Johansson gifvit vt ett hotande ögonkast och skiljt sig ifrån Målseganden, hvilken genast deruppå yttrat, att han mistat sitt ur, dels .....

/härefter verkar sidor vara borta, ngn vettig fortsättning kan ej återfinnas i domboken/

Andra resan stöld till straffarbete 1 1/2 år.